

פזגז חויבה בהוצאות משפט בסך 7,500 שקל לטובת גוגל

שופט בית המשפט המחוזי בתל-אביב ישי לויט חייב בשבוע שעבר את חברת פזגז בע"מ לשלם לחברת גוגל בע"מ הוצאות משפט בסך 7,500 ש"ח. חברת פזגז הגישה לבית המשפט בקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט. היא טוענת כי משאית הנושאת שלט של גוגל, סיפקה גז למיכל צובר שלה שנמצאת בהשאלה אצל בעל משק. לדברי פזגז, צרכן זה (בעל המשק) לא נתן לה כל הודעה על ביטול החוזה עמה, ולכן אסור היה לגוגל לספק לו גז - וזוהי הסיבה שלא במיכל הצובר של פזגז. עוד טענה פזגז, כי נשיא בית המשפט המחוזי בת"א אליהו וינוגרד קבע בינואר '92 כי על כל הפרה, לאתר מתן החלטתו, תשלם גוגל 5,000 שקל קנס לפי פקודת ביזיון בית המשפט.

פרקליטי גוגל, עורכי הדין זאב ליואנו ויורם אבירם, כפרו בטענות פזגז. בקבלו את טענותיהם קבע השופט, כי "הוכחה למעלה מכל ספק שכבר ביולי '91 חרלה פזגז לספק גז למשק. היה ידוע לפזגז שהצרכן ניתק את הקשר איתה ופנה לקבל גז ממקור אחר".

חברת מ.ש.ב. חזרה בה מבקשת פטור מאגרה

חברת מ.ש.ב., שהגישה תביעה בסך 9.5 מיליון שקל נגד עיריית הוד השרון, ביטלה כאחרונה את בקשתה לקבל פטור מאגרת בית-משפט. הסכום שנדרשה לשלם התובעת בגין הגשת התביעה היה 250 אלף שקל. פרקליט החברה המבקשת, עו"ד ד"ר יעקב ויינרט, הודיע כי הוא חוזר מהבקשה לקבל פטור מאגרה ומבקש מבית המשפט לאפשר לתקן את כתב התביעה ולהעמידו על סכום שבגיניו תוכל החברה לשלם את האגרה.

החברה ביקשה פטור מאגרה משתי סיבות מצ"ט: טכרות: אין ביכולתה לשלם את סכום האגרה, ויש סיי כוונות טובים להצלתה בתביעה. החברה טענה כי יש לה חובות של 1.2 מיליון שקל. מעדותו של מנהל החברה, שנחקר על-ידי פקליטי עיריית הוד השרון, עורכי הדין יצחק ברוש ויוכל גלאון, עלה כי בעלי מניות בחברה מקימים, באמצע עות חברות אחרות, פרויקטים לבנייה, נוסעים במכוני יות חדשות ומושכים משכורות מהחברות הללו. כן התברר שהחברה פרעה חצי מיליון שקל מחובותיה.

בקשה לפירוק הוצאת מסדה

(ע) בקשה לפירוק הוצאת הספרים מסדה מגבעתיים הוגשה לבית המשפט המחוזי בתל-אביב. המבקש, בנק איגוד, טוען כי מסדה חייבת לו כ-70 אלף שקל. הבנק מרגיש, כי מסדה הפכה לחדלת פירעון בשל אי תשלום החוב. בבקשת הפירוק נאמר, כי ב-3 בספטמבר '92 ניתן נגד מסדה פסק דין בבית-משפט השלום, שדחה את התנגדותה לביצוע צ'קים. ואולם הליכי ההוצאה לפועל שנקטו הבנק נגדה לא הועילו, ומסדה לא קיימה את צו ראש ההוצאה לפועל.

תביעה של בעלי דירות במלון דניאל עקב חדירת מים

(ע) 34 בעלי דירות פרטיות במלון הדירות "מגדל דניאל" בחוף הרצליה טוענים, כי דירותיהם חדירות למים. הדיירים פנו לבית המשפט המחוזי בת"א בבקשה לחייב את חברת מגדל דניאל, מלון דירות בע"מ, לאטום את דירותיהם ולאפשר להם לתבוע את החברת בשל הנזקים שנגרמו להם. לטענתם, עד להתקנת קיר מסך במגדל הצפוני של המלון, במקום המעטפת החיצונית המקורית, לא היתה כל בעיה של חדירת מים לדירות. בעתירה נאמר, כי חדירת המים לדירות היא כה חמורה, עד כי דיירים המהינים לשהות בדירותיהם בחורף נאלצים לאטום את כל פתחי הדירה במגבות וכסחכות בימים גשומים, ולהחליפן בתדירות גבוהה כמה פעמים ביום.

איים למיניהם, סכנת פרוץ מלחמה או ויכוחים מבצע זה או אחר קיימת, ולבטח בגדר הצפוי, ומשום כך על אדם בישראל, לא כל שכן גוף ורשות ציבורי, להביא בחשבון סכנות צפויות שכאלה בעת שמחליטים להיכנס להתחייבות כלשהי. כך פסק בית המשפט המחוזי בתל-אביב, בנאו"ל להחליט בבקשת יצרנית הבלוקים "בלוק אמריקה" לבטל עיקול שהוטל על רכושה לבקשת החברה הקבלנית לבניין "גזית ושחם".

"גזית ושחם" הגישה נגד "בלוק אמריקה" תביעה על סך 2.8 מיליון שקל בטענה להפרת הסכם לאספקת בלוקים, שנחתם ב-1 בינואר '91. ב-16 בינואר הודיעה "גזית ושחם" ל"בלוק אמריקה" על סירובה לקבל ממנה את הבלוקים, בטענה שאתר הבנייה מושבת כשל מלחמת המפרץ והסגר בשטחים. לנוכח סירוב זה מיאנה "בלוק אמריקה" לספק את הבלוקים ל"גזית ושחם", בטענה שהאחרונה מסרבת לשלם לה עבור אחסנת הבלוקים.

השופט הגיה שטיין פסקה, כי "גזית ושחם" לא היתה זכאית לפטור עצמה מביצוע ההסכם, לא בשל הסגר בשטחים ולא בשל מלחמת המפרץ, מאחר שאף אחת מסיבות אלה אינה בכחינת "כוח עליון", כטענתה. השופט ציינה, כי מקרה של כוח עליון הוא נסיבות שהמפרץ, בעת כריתת החוזה, לא ידע ולא היה עליו לדעת עליהן; אולם במקרה הגרון ההסכם נכרת ב-1 בינואר, בעיצומה של האינתיפאדה, והיה על קבלן המעסיק פועלים מהשטחים לדעת שיש אפשרות שפועלי השטחים לא יתייצבו לעבודה.

השופט הדגישה, כי על כל אורח בארץ לצפות אפשרות כי עובדי השטחים ייעצרו במקומותיהם ותיאסרו כניסתם לישראל, ובאשר לתקופת ההסכם, היה ניתן לצפות את מלחמת המפרץ. השופט ציינה, כי באותה תקופה הארץ היתה מוכנה לפרוץ המלחמה, והתושבים צוידו במסיכות גז חודשים לפני כן. על כן אין הקבלן יכול לטעון, כי לא צפה בעת כריתת ההסכם את פרוץ המלחמה.

השופט הורתה על ביטול העיקול שהוטל על רכושה של התביעה, "בלוק אמריקה", וחייבה את התובעת "גזית ושחם" לשלם לנתבעת הוצאות של 2,500 שקל.

נדחה ערעורו של מנהל המוזיאון היפאני בחיפה

הסתיימה פרשת פיסוריו של מנהל המוזיאון היפאני בחיפה, אלי לנצמן, לאחר שבית הדין האזורי לעבודה בחיפה דחה שלשום את ערעורו. לנצמן פוטר לפני ארבע שנים מניהול המוזיאון, בעקבות אי סדרים שנתגלו בניהולו ופריצה שאירעה לתוכו. בכך השאיר בית הדין את פיסוריו של לנצמן בעינם.

לנצמן, שתבע את עיריית חיפה בבית הדין ועירייה על פיסוריו, ניהל את מוזיאון טיקוטין לאמנות יפאנית משנת 1966. בנובמבר '89 אירעה פריצה למוזיאון, ונגנבו מאות פריטים. בעקבות זאת מונתה ועדה מיוחדת שבדקה את סידורי הבטיחות במקום. הוועדה קבעה כי האחראית למצב שאיפשר פריצה מוטלת על לנצמן ועל אליעזר פלונסקי, מנהל חברת מוזיאון חיפה.

מדו"ח הוועדה עלה כי בין לנצמן לפלונסקי שררו יחסים מעורערים. עוד הוברר, כי בשנת 1979 ביקש התורם היפאני של המוזיאון לפטר את לנצמן, אך ראש העירייה, אריה גוראל, הגן עליו גם במחיר פגישה בקשרי העירייה עם התורם היפאני.

פסק בדרות שהוצא בעניין זה דחה את תביעת התורם לפטר את לנצמן, אך עלה ממנו כי התנהגותו של האחרון כלפי התורם לא היתה התנהגות ראויה בהחלטתו לדחות את ערעורו של לנצמן על פני סוריו קובע אב בית הדין, השופט שמאל גוטמכר, כי לנצמן הקדיח את תכשילו כאשר נסע ליפאן בלי לקבל רשות מראש העירייה. עקב כך הוחלט להפסיק את כהונתו ולחפש מנכ"ל חדש למוזיאון. כחודש מארס '90 החליטה ועדת הפיטורים בעיריית חיפה לתמוך בפיסוריו לנצמן, ואז החליט גם גוראל לפטר. בעדותו בבית הדין לעבודה נימק גוראל את החלטתו בכך שלנצמן אינו מתאים לתפקידו.

השופט הורה ללנצמן לשלם 2,500 שקל שכר טרחת עורך-דין לעיריית חיפה.

גבי זהר